

РЕШЕНИЕ

№ 4256

гр. София, 21.06.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 21.05.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3032** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на В. А. Д., чрез пълномощник адв. А., против заповед № 8-Z-157/31.01.2019г. на кмета на [община], с която е отказано да бъде предоставен достъп до обществена информация, поискана със заявление с рег. № 94-00-3890/17.12.2018г.

В жалбата са наведени подробни доводи за незаконосъобразност на заповедта. По същество се сочи, че заповедта не е мотивирана с приложимите разпоредби от ЗДОИ, обуславящи основание за отказ да се предостави обществена информация в хипотезата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. Претендира се отменя на отказа и връщане на преписката на органа със задължителни указания да предостави на заявителя достъп до исканата обществена информация.

Ответникът – кметът на [община] не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, 27-ми състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения срок и срещу подлежащ на оспорване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

От данните по делото е видно, че жалбоподателят е подал заявление рег. № 94-00-3890/17.12.2018г. до кмета на [община], с което е поискал на основание чл. 24,

ал. 1 и чл. 25 от ЗДОИ да му бъде предоставен достъп до наличната информация относно:

Във връзка с Разрешение за строеж № 89 от 22.05.2017г. за УПИ XV-8062 /ПИ 67800.8.62/ м. „Б.“ да му бъдат предоставени копия от всички строителни книжа по смисъла на § 5, т. 36 от ДР на ЗУТ, а именно всички необходими предоставени документи: 1) за издаването на разрешението за строеж; 2) одобряването на инвестиционния проект за извършване или за узаконяване на строежа; 3) протоколите за определяне на строителна линия и ниво.

Посочена е и предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата информация, а именно – копия на технически носител /по електронен път на електронната поща/.

Органът по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ е счел, че данните, предмет на искането по ЗДОИ, засягат трето лице, а именно титулярът на разрешението за строеж и останалите строителни книжа – [фирма], поради което е изискал на основание чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ неговото писмено съгласие за предоставяне на исканата информация. По преписката е постъпило становище от пълномощник на [фирма], обективизиращо изричното му несъгласие по чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ.

По случая е изготвено предложение от гл. специалист „Строителство“ в Дирекция „УТКИПЕУП“, с което е предложено на органа по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ да вземе решение за отказ по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ поради изричното несъгласие на третото лице.

Със заповед № 8-Z-157/31.01.2019г. органът по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ е отказал да предостави на заявителя достъп до исканата информация. Отказът е постановен на основание чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, а от фактическа страна е мотивиран с изричното несъгласие на третото лице да бъде предоставена отнасящата се до него информация, както и че търсената информация не е с надделяващ обществен интерес.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

В случая жалбоподателят е поискал достъп до обществена информация, като в съответствие с чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ е подал заявление, съдържащо реквизитите по т. 1-4. В заявлението изрично е посочена и формата за предоставяне на достъп до исканата информация.

Заявлението е адресирано до кмета на [община], който е орган на изпълнителната власт в общината /чл. 38, ал. 1 от ЗМСМА/ и безспорно има качеството на задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, но при съществено нарушение на изискванията за форма на акта, както и в нарушение на процесуалните правила.

В случая е безспорно, че исканата информация, предмет на заявлението за достъп, има характера на обществена информация съгласно легалната дефиниция в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. По смисъла на сочената разпоредба такава е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора, има характер на обществена информация. Но за да е налице обществена информация е необходимо

не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Тоест, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел.

Предмет на процесното заявление за достъп е информация, свързана с градоустройствени процедури и предвиждания, както и тяхната реализация в урбанизираните територии, поради което безспорно засяга обществения живот. Освен това, търсената информация е свързана с дейността на органа, тъй като съгласно чл. 5, ал. 5 от ЗУТ кметът на общината организира поддържането на архив на одобрените устройствени планове и измененията им, архив на издадените строителни книжа, регистър на всички решения за изработване на подробни устройствени планове и на измененията им, регистър на издадените разрешения за строеж и регистър на въведените в експлоатация строежи.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Според определенията, дадени в чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ, официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

В случая исканата информация по т. 1 от заявлението представлява официална обществена информация по смисъла на чл. 10 от ЗДОИ, а информацията по т. 2 и 3 от заявлението има характера на служебна обществена информация по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ.

За да постанови оспорения отказ, органът се е позовал на липсата на съгласие на третото лице, както и на преценката си, че не е налице надделяващ обществен интерес.

В разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1-3 от ЗДОИ изчерпателно са изброени хипотезите, обуславящи основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация. В конкретния случай отказът е мотивиран с наличие на обстоятелства по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, а именно: достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. В оспорената заповед е посочено, че третото лице – титуляр на издадените строителни книжа по смисъла на § 5, т. 36 от ДР на ЗУТ, писмено е отказало да бъдат предоставени копия от тези книжа, както и че не е налице надделяващ обществен интерес.

В случая е безспорно, че исканата информация се отнася до трето лице, поради което в съответствие с чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ органът е изискал писменото съгласие на това лице. Изричният отказ на третото лице обаче не обуславя автоматично отказ за предоставяне на обществена информация. Съгласно чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ при неполучаване на съгласие от третото лице в срока по чл. 31, ал. 1 или при изричен отказ да се даде съгласие съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице.

ЗДОИ регламентира две хипотези, при които исканата информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, а именно: когато тя съдържа лични данни на лица или когато представлява търговска тайна, чието

предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци. В първата хипотеза, при несъгласие за предоставянето ѝ от страна на третото лице, органът, в съответствие с чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. Във втората хипотеза, първо следва да се установи, че информацията представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, и второ, да се посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците (арг. от чл. 17, ал. 3 във вр с ал. 2 от ЗДОИ). В обжалваната заповед такъв анализ липсва. Съгласно чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ едва след подробна аргументация по посочените обстоятелства исканата информация може да се откаже. И тук обаче, подобно на чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ, е предвидено задължение за предоставяне на информацията, ако е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. Такъв интерес се предполага до доказване на противното в случаите на § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ, когато исканата информация: а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1 относно вземаните от тях решения; в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл. 3; г) разкрива корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконсъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица.

Нормата на § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ въвежда оборима презумция, че до доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице в изброените хипотези по т. „а“ до „е“. Тази презумпция обръща тежестта на доказване - не заявителят, а органът следва да установи, че в конкретния случай не е налице надделяващ обществен интерес.

В оспорената заповед въобще липсва анализ и обосновка дали в случая е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 5 и 6 от ДР на ЗДОИ. Нито са посочени, нито са анализирани приложимите материалноправни норми на ЗДОИ – чл. 31, ал. 4 и 5 и чл. 17, ал. 2 и 3 във вр. с § 1, т. 5 и 6 от ДР на ЗДОИ в контекста на търсената обществена информация. В тежест на органа е да мотивира отказа си с конкретни съображения, обусловили липсата на изключващата предпоставка по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, т.е. че не е налице надделяващ обществен интерес. В оспорената заповед декларативно е посочено, че търсената информация не е с надделяващ обществен интерес, без да са изложени конкретните съображения за този извод. Следователно не е изяснено дали е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 5 и 6 от ДР на ЗДОИ.

В оспорената заповед на практика липсват изчерпателни фактически мотиви за постановения отказ, съотносими към основанието за отказ по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ.

По изложените съображения оспореният отказ за достъп до обществена информация е незаконсъобразен, поради което следва да се отмени, а преписката – да се върне на задължения субект за ново мотивирано произнасяне, като се направи преценка за наличието на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 5, б. „а“ – „е“ и т. 6 от ДР на ЗДОИ във връзка с чл. 17, ал. 2 и 3 от ЗДОИ и чл. 31, ал. 4 и 5 от ЗДОИ.

Органът следва да мотивира преценката си за наличието на надделяващ обществен интерес, като съобрази представените от жалбоподателя доказателства за специфичния режим на застрояване в защитена местност „К.“ и засиленото обществено внимание върху разрешаването на строителство в защитени местности.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски, изразяващи се в заплатена държавна такса в размер на 10 лв. за образуване на съдебното производство и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 27-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. А. Д. заповед № 8-Z-157/31.01.2019г. на кмета на [община]. ИЗПРАЩА преписката на кмета на [община] за произнасяне по заявлението за достъп до обществена информация с рег. № 94-00-3890/17.12.2018г., съобразно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА [община] да заплати на В. А. Д. ЕГН [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: